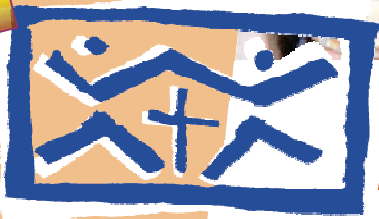

Ams koerier

2008 nummer 4

**Andreas
Manna
Stichting**

Joachim's kerstverhaal

In Nairobi, de hoofdstad van Kenia woont één van de weeskinderen waarvoor we sinds 1994 zorg kregen: Joachim. Hij is 26 jaar en studeert momenteel Engels aan de Universiteit van Nairobi. In september 2007 bezochten we het kinderkuis van Karungu. Tijdens ons verblijf schreef hij ons zijn beleving bij het werk van de AMS in Karungu. Een beetje zijn kerstverhaal. Daarvan hieronder een weergave.

"Opgedragen aan: onze liefhebbende vader en moeder: Henk en Wilma. Koning David zegt in Psalm 139:1-4:
"Here, U doorgrondt en kent mij; U kent mijn zitten en mijn opstaan, U verstaat van verre mijn gedachten; U onderzoekt mijn gaan en mijn liggen, met al mijn wegen bent U vertrouwd. Want er is geen woord op mijn tong, of, zie, Here, U kent het volkomen;

Karungu's tiental

Dit gedeelte uit de Bijbel herinnert mij aan Gods almacht en nabijheid voor ons als zijn kinderen in alles wat we doen, spreken en denken. En beslist heeft de Heer de gedachten van onze papa Henk en mama Wilma opgemerkt. Hun gedachten, hun kinderwens was niet verborgen voor de Heer. Hij bevestigde dit met een visioen aan onze geliefde mama Elly in 1980. In een visioen zag ze papa Henk en mama Wilma omringd door zwarte

kinderen. Hoe betrouwbaar dit visioen ook zou blijken te zijn, toch was het niet voor te stellen! Ook vanwege de tijd die er van 1980 tot 1991 overheen zou gaan, vervaagde het visioen daarom uit hun gedachten. Toch bleven de gebeurtenissen zich ongemerkt ontvouwen die heen wijzen naar de vervulling. In 1988 waren ze op vakantie in Noorwegen en daar ontmoetten papa Henk en mama Wilma, papa William en mama Peres uit Karungu. Papa William moest daar spreken, terwijl zijn koor daar zong. Daar hadden zij hun eerste onverwachte ontmoeting. In dit licht, begon het visioen zich te ontwikkelen. Drie jaar later, in 1991, kwamen papa en mama uit Holland naar Kenia. Samen met enige

koorleden reisden ze door Kenia en werden gedurende deze reis geestelijk voorbereid op wat nog komen zou. Dit zou er toe leiden, dat ze uiteindelijk naar Karungu kwamen in 1994. En precies zoals het in het visioen was gezien, op die bijzondere dag verwelkomden wij onze geliefde papa en mama van Holland. Wij: Emmanuel, Ambrose, Joachim (de schrijver van dit stuk), Isaiah, Daniel, Tyrus, Job, Rebecca, Lilian en Vincent omringden hen zoals het was voorzien in het visioen jaren geleden. Sindsdien is in mijn leven erg veel gebeurd.

Liefde en troost

Als eerste werd de behoefte aan liefde en troost vervuld sinds het verlies van mijn ouders. Eerst door mijn vader en moeder in Karungu, en in 1994 door mijn liefhebbende ouders uit Holland. De Heer zij geprezen hiervoor! Inderdaad, zijn liefde blijft voor eeuwig. Zijn enorme liefde gaat onpartijdig uit naar de mensen en overtreft alles, ook alle pijn.

Trouwens, onze liefhebbende papa en mama in Karungu hebben ons altijd als hun geliefde kinderen opgevoed. Zo heb ik geleerd dat jezelf inzetten van cruciaal belang is. Want iemand krijgt alleen beloning van zijn of haar zwoegen. Dit heb ik toegepast op alle terreinen van werk, ook die ik tegenkom vanwege mijn academische studie.

Moed

Er is veel gebeurd door het werk van de Andreas Manna Stichting in Karungu. Wij, de eerste tien kinderen, leefden in een klein huisje op de thuisplaats van papa William. De ruimte was net groot genoeg om een slaapruiimte te creëren waarin een paar stapelbedden op elkaar gepakt stonden. Maar we verloren nooit de hoop op een betere toekomst en de hoop op een beter onderkomen met meer ruimte. Ik weet nog hoe papa William ons moed insprak door de Bijbel met ons te lezen. Zoals met de woorden van Jezus uit Johannes 14:1-4:

"Laat je hart niet verdrietig zijn, want Ik ga heen om jullie een plaats te bereiden en Ik kom terug om jullie te halen, opdat jullie met Mij mogen leven." We wisten dat, ook al hadden we op aarde geen goede woonruimte, die zouden we later in de hemel zeker hebben!

Bron van hoop

Het was in die eerste jaren niet altijd gemakkelijk, omdat water uit het Victoriameer gehaald moest worden. Elke morgen en elke avond gingen we naar het meer om water te halen. En alsof het niet genoeg was, droegen we zelf ook kleine vaatjes water met ons mee die we gebruikten om ons te wassen voor we naar school gingen. Maar het meeste water werd gehaald met hulp van de ezels

en later trokken die een kar waar we de jerrycans op plaatsten. Wat waren we gelukkig toen we in 1998 eerst ons nieuwe kinderkuis kregen, waarna al snel een waterbron werd geboord. Inderdaad geeft God een uitweg, waar geen uitweg is. Niemand van ons had ooit durven dromen dat wij schoon water op het terrein zouden krijgen. Het water heeft niet alleen onze levens gered, maar ook dat van vele dorpsgenoten. Mensen komen van ver om het te halen. Ik geloof sindsdien dat in elke woestijn een bron van hoop is.

Kliniek

Nog één van de ontwikkelingen is de kliniek, die vlakbij het kinderkuis gebouwd is. Als er vroeger één van ons ziek werd, moest papa William ons snel naar het St. Camillus Hospital rijden. Dit ziekenhuis is ver van het kinderkuis verwijderd. Om maar niet te spreken van de rekeningen die achteraf gepresenteerd werden. Maar toen ons eigen ziekenhuis klaar was, voelden we ons opgelucht. Dit werd ook zo gevoeld door de dorpingen, die geholpen werden en goede baat hadden bij een behandeling. Op deze manier zijn levens gered en worden nog steeds levens gered.

Toekomst

Uiteindelijk schreden de ontwikkelingen voort en hebben Emmanuel, Ambrose, Isaiah, Daniel, Job, Lilian, Mildred en ik allemaal de basisschool en het voortgezet onderwijs doorlopen. De extra klaslokalen die gebouwd zijn aan de basisschool waar de meesten van ons naartoe gaan, en de renovatie van het bestaande schoolgebouw hebben niet alleen ons, maar ook de mensen in de omgeving enorm geholpen. Het aantal kinderen in ons huis is sindsdien enorm gegroeid en wij werden de oudere broers en zussen! Belangrijk is dat Ambrose, Isaiah, Job, Emmanuel en Lilian daarna werk hebben gekregen. Prijst God die zijn kinderen nooit in de steek laat! Hij heeft goede plannen met ons, zond Jezus voor ons geboren en later voor ons gestorven, zodat wij een leven in welzijn zouden kunnen ontvangen en ook trouw zouden kunnen blijven aan zijn wil. Hij die ons een toekomst geeft is onze toekomst!

Mirakel

Gezien de ervaringen die ik heb gehad met het kinderkuis van de Andreas Manna Stichting, ben ik niet alleen uitgedaagd, maar vooral geïnspireerd geraakt. Voor mij betekent dit dat ik graag mee wil helpen om de kinderen van de Andreas Manna Stichting verder te brengen en ik ben bereid om mee te werken aan de nog komende ontwikkelingen. Ten slotte geloof en koester ik de hoop dat de Heer degene is die voorziet en genoeg heeft voor iedereen. Hij verstaat onze gedachten en bevestigt de bedoeling die wij ermee hebben. Als het niet de liefde van de Heer was geweest, dan hadden we nooit onze liefhebbende papa en mama uit Holland ontmoet. Immers er zijn veel wezen over de hele wereld. Miraculeus is het daarom dat de Heer hen juist naar Karungu leidde. En wij hier in Karungu zijn

de levende getuigen dat de Heer zijn beloften werkelijk waar maakt. Daarom zal ik nooit de gelegenheid voorbij laten gaan om mijn Heer te dienen en te prijzen. Hem komt de eer toe!"

Email

Sinds Joachim studeert in Nairobi hebben we regelmatig emailcontact. Toen hij daar net met zijn studie was begonnen, schreef hij ons: "Lieve pap en mam. Het is alweer een lange tijd geleden dat jullie van mij hoorden. Maar God is altijd bij me. Ik geloof beslist wat Paulus zegt: "Als God voor ons is, wie zal er tegen ons zijn?" Echt waar: het is door Zijn liefde dat we niet omgekomen maar zover gekomen zijn. Ik ervaar het leven in Nairobi als goed. Alleen het leven op de campus vraagt veel inspanning. Ieder leeft hier voor zichzelf en kijkt niet naar elkaar om! Dat is een echte beproeving voor me, omdat ik bij ons thuis opgegroeid ben in een milieu waarin naar elkaar wordt omgezien. De basisbenodigdheden, zoals

voedsel, moet iedereen hier zelf maar zien te krijgen! Dit betekent dat wanneer je gebrek hebt, je zelfs kan sterven van de honger in je eigen kamer! Prijs

God, ik heb nooit gebrek! Het is hier een plaats voor ontwikkeling van talenten. Ik bezoek een christelijke studentenvereniging van waar ik kan zingen en aanbidden. Ik ben altijd optimistisch over mijn toekomst.

Armen helpen

Ik geloof dat God goede plannen voor me heeft en dat Hij me daarom tot hier heeft gebracht. De armen helpen is mijn streven, want als God jullie niet had gebruikt, zou ik nooit dit niveau van educatie op de universiteit bereikt hebben. En ik bid dat ik verder mag komen. Ik motiveer de AMS kinderen in Karungu ook om hard te werken op school en verder te studeren. Want er is niets zo fijn voor ouders dan wanneer hun zonen en dochters uitblinken op school. In dit geval zijn jullie onze ouders en daarom willen we graag uitblinken op school en universiteit, zodat jullie blij met ons zullen zijn. Bovendien kun je dan ook helpen in de positieve ontwikkeling van je leefomgeving en het land. Uiteindelijk weten we dat God alles in de hand heeft. Dit is een zekerheid, dat we

overwinnaars zijn in alles wat we doen als Gods kinderen. Wees gezegend mijn geliefde ouders. Jullie zoon Joachim."

Ghana

De ontwikkelingen in Ghana gaan door! Het land ontwikkelt zich uitzonderlijk snel en het is te hopen dat de kredietcrisis in de hele wereld geen roet in het eten gooit. In Takoradi gaat het werk aan het project bedoeld voor de straatkinderen onverminderd voort. Er wordt op dit moment hard gewerkt aan de bouw van de eerste vleugel van de nachtopvang. Daarna gaan we verder bouwen aan de tweede vleugel. We streven er naar om alles klaar te hebben eind 2009, zodat daarna in de loop van 2010 de eerste kinderen kunnen worden opgevangen. Dat willen we fasegewijs doen, zoals we dat in het verleden ook in Kenia hebben gedaan. Ook willen we van tevoren de criteria klaar hebben die van belang zijn bij de opname van kinderen. Want het moet echt om crisissituaties gaan. Helaas hebben Sammy en Lucy momenteel problemen met hun netwerk en zijn ze daarom niet in staat vanuit huis te mailen. We wachten nog op de eerste foto's. Het is fantastisch wat onze Afrikaanse vrienden presteren. Vanwege de drukte met de bouw, hebben ze nauwelijks tijd om naar het internetcafé in de stad te gaan. We moeten ons realiseren dat ook zij alles moeten doen naast hun dagelijks werk en dat ze in staat zijn hun werk op vrijwillige basis te doen omdat ze in eigen levensonderhoud voorzien vanwege Sammy zijn werk bij de Bijbelvertaalorganisatie Wycliffe. Vanuit die organisatie krijgt hij gelukkig positieve bijval voor wat hij doet. Maar het is zwaar voor hen om alles te realiseren. Hun enthousiasme is echter groot en de dankbaarheid voor de geweldige ontwikkelingen zijn voor hen een bron van inspiratie en doorzettingsvermogen. Zodra het kinderkuis is gebouwd, willen we graag iets doen met de grond die we indertijd hebben gekocht bij het stadje Agona. Misschien een boerenbedrijfje of een viskwekerij. Sammy denkt er nog over. Maar we hopen daar een project te ontwikkelen waar door educatie voor de kinderen meer kan worden voorzien in eigen levensonderhoud.

Acties

In Nederland wordt er door onze vrijwilligers hard aan getrokken om de nodige middelen te realiseren. We zijn ons zéér bewust van de erbarmelijke omstandigheden van onze kinderen in de straten van Takoradi en aanliggende dorpjes met gelukzoekers uit het hele land. Ze kwamen naar de stad in de hoop op een beter leven maar feitelijk kwamen ze in omstandigheden van armoede en berooidheid, erger dan toen ze op het platteland woonden. Die wetenschap helpt ons om vol te houden, want de omstandigheden van de kinderen zijn vele malen slechter dan die van ons. We zijn dankbaar voor alles wat we hier hebben, van de middelen tot de onderlinge vriendschap. Daarbij komt dat we nog niet alle middelen bij elkaar hebben om ons doel te halen: de oplevering van de nachtopvang per

december 2009. Om middelen te realiseren voeren we allerlei acties. Zoals de Afrikaloop en de pepernotenactie. Zo werd in de tweede helft van 2008 zo'n 30.000 euro bijeengebracht met acties.

Afrikaloop

De Afrikaloop is weer achter de rug. Er is een verslag op onze website te lezen. Het was een superweek, met een prachtige opbrengst. Inmiddels 22.000,- euro! De Wilde Ganzen heeft het bedrag met 70% vermeerderd. We hebben de kaart van Afrika op Drenthe gelegd en lopen in zeven dagen een traject van 25 tot 30 kilometer per dag. In de dorpen waar de wandelaars overnachten organiseren we 's avonds een activiteit om de aandacht te trekken. Daarbij wordt samengewerkt met plaatselijke vrijwilligers. Kerken van alle stromingen werken daarbij mee. Ook daarom een uniek gebeuren waarin alles draait om samenwerking en eenheid. Naast het feit dat het een prachtig middel is om mooi Drenthe te exploiteren, is het ook een activiteit die op diverse

fronten van belang is voor de AMS. Zo hebben we een prachtige opbrengst, verhogen we de naamsbekendheid en helpen wandelaars uit het hele land ons met het behalen van onze doelen. Wat ook weer middelen binnen brengt en naamsbekendheid verhoogt. In de afgelopen drie jaar is er een geweldig enthousiaste sfeer ontstaan waarin organisatoren, vrijwilligers in de dorpen en wandelaars samenwerken om deze doelen te halen en de kansen voor onze kinderen in Afrika te verhogen. We krijgen enthousiaste reacties van de wandelaars terug. Onlangs schreef iemand: "Inmiddels ben ik een jaar ouder, 60 nu, maar ik voel me verjongd door mijn deelname aan de Afrikaloop. Ik teer er nog steeds op, ook vanwege de nadere ontmoetingen met mij totaal onbekende mensen, waaronder jullie en jullie andere Mannamaten. Het goede voorbeeld van jullie engagement, opoffering en inzet met en voor deze

straatkinderen, ervaar ik als een innerlijk verrijkende ervaring. Dankjewel daarvoor. Ik heb mijn kring van familie/vrienden etc. een verslag gestuurd, namens jullie de mij gesponsorde mensen bedankt en hun aangekondigd: volgend jaar ben ik weer van de partij!" Kijk: zo willen we het hebben: dat niet alleen onze kinderen in Afrika blij worden gemaakt, maar dat ook onze wandelaars iets van het enthousiasme oppikken die ons als organisatoren te pakken heeft! En het is prachtig te zien hoe ook de plaatselijke vrijwilligers iets van ons vuur meekrijgen, waardoor samengewerkt wordt aan het opheffen van een stukje armoede elders in de wereld.

Pepernoten

Begin oktober stonden bij negen vrijwilligers 22 dozen met 24 zakjes pepernoten thuis, om weg te lopen. Een vette kluit, maar voordat Sinterklaas in het land was waren de pepernoten verkocht. Twee avonden per week werd er anderhalf uur gelopen tussen half zes en half acht. We wisten dat we ons doel zouden hebben gehaald ver vóór Sinterklaas, als we de van tevoren afgesproken inzet zouden plegen. De opbrengst is nog niet helemaal duidelijk maar zal ergens tussen de 5.500 en 6000 euro bedragen. In ieder geval een schitterend bedrag. Dat met dank aan Bolletje die de pepernoten leverde tegen grondstofprijs.

Zaalvoetbaltoernooi

Het jaarlijkse zaalvoetbaltoernooi in november heeft deze keer omstreeks 2500 euro opgebracht. Van de gemeente Hoogeveen kregen we een plaatselijke sporthal gratis aangeboden en met behulp van de beheerder werd een schitterend toernooi gerealiseerd.

Jubileum

Op 9 mei 2009 organiseren we een landelijke jubileumdag. Want op 14 juli 2009 werd de stichting notarieel gevestigd en bestaan we 15 jaar! Daarom nodigen we onze achterban en ieder die geïnteresseerd is uit om samen met ons een feestje te vieren. We verwachten een leerzaam en vooral ook gezellig programma te realiseren en geprobeerd wordt om ook vrienden uit Afrika te laten overkomen. Denkt u eraan om deze dag vrij te houden?

tel: 0528 273 161 / www.andreamanna.org
info@andreamanna.org / NL: ABN Amro 49 28 23 308
Postbank 68 94 101 / België ING Tongeren 335 0527700 66
Missie en doel: Jesaja 54 / uitvoering: Jesaja 43: 16-21